

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13P/559/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811219545
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3811219545.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou vo veci starostlivosti o maloletého U. S. nar. X.X.XXXX a V. S. nar. XX.X.XXXX, bytom V., E. XXX/X, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti matky P. S., bytom V., E. XXX/X a otca X. S., bytom tamtiež o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 9C 138/2010 zo dňa 27. januára 2011, ktorým bola naposledy určená vyživovacia povinnosť k maloletému U. vo výške 30 % životného minima sa mení tak, že toto výživné sa zvyšuje na čiastku 90 eur mesačne, ktoré je matka povinná platiť vždy do 15-teho dňa každého mesiaca vopred, k rukám otca s účinnosťou od 1.12.2011.

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 9C 138/2010 zo dňa 27. januára 2011, ktorým bola naposledy určená vyživovacia povinnosť k maloletému V. vo výške 30 % životného minima sa mení tak, že toto výživné sa zvyšuje na čiastku 70 eur mesačne, ktoré je matka povinná platiť vždy do 15-teho dňa každého mesiaca vopred, k rukám otca s účinnosťou od 1.12.2011.

Nedoplatok na výživnom na maloletého Adama za dobu od 1.12.2011 do 31.3.2012 vo výške 210 eur je matka povinná splácať v mesačných splátkach po 30 eur, vždy spolu s bežným výživným k rukám otca, pod stratou výhody splátok od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku.

Nedoplatok na výživnom na maloletého Petra za dobu od 1.12.2011 do 31.3.2012 vo výške 130 eur je matka povinná splácať v mesačných splátkach po 20 eur, vždy spolu s bežným výživným k rukám otca, pod stratou výhody splátok od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Otec maloletých detí podaním zo dňa 18.11.2011 žiadal súd o zvýšenie výživného na obe maloleté deti U. a V. z 30 % životného minima na sumu 100 eur mesačne na každé dieťa s účinnosťou od 18.11.2011, splatné vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca a žiadal, aby súd upravil styk matky s maloletými deťmi iba v prítomnosti zákonného zástupcu.

Návrh odôvodnil tým, že naposledy bola vyživovacia povinnosť upravovaná súdom rozsudkom z 27.1.2011 č.k. 9C 138/2010, kedy obe maloleté deti U. a V. boli na čas po rozvode zverené do jeho osobnej starostlivosti a matka bola zaviazaná prispievať na ich výživu mesačne sumou rovnajúcou sa 30 % životného minima na každé dieťa. Bol upravený i styk s maloletými deťmi bez obmedzenia.

Ďalej uviedol, že maloletý U. navštevuje 5. ročník ZŠ a maloletý V. Materskú škôlku. Matka posielala na ich výživu na každé dieťa po 25 eur, pričom pri súčasných nákladoch na vedení domácnosti a zadovážení

školského vybavenia je táto suma nepostačujúca pri mesačných výdavkoch. Súčasné správanie matky vo vzťahu k maloletému U. nie je vzhľadom na jeho psychický vývin, ako aj vzájomný vzťah medzi súrodencami zdravý, čo by určite preukázal i psychologický posudok.

Od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene odôvodňujúcej zvýšenie výživného.

Matka návrh prevzala dňa 21.3.2012, ku ktorému podala písomné vyjadrenie zo dňa 27.3.2012, doručené súdu dňa 28.3.2012.

V písomnom vyjadrení uviedla, že nie je dôvod na zmenu pôvodného rozhodnutia, nakoľko sa v čase podania tohto návrhu na zvýšenie výživného nezmenili pomery od doby, keď sa rozhodovalo o výške výživného. V tom období bola nezamestnaná a bez nároku na podporu alebo akúkoľvek inú dávku. Vzhľadom k svojmu zdravotnému stavu si vybavila prechodnú prácu v zahraničí a podľa pracovnej zmluvy je jej mzda vyplácaná až 60 dní od skončenia pracovného pomeru, to znamená, že nemá žiadne finančné prostriedky. Výživné si plnila podľa rozhodnutia súdu až do januára 2012. Vo februári 2012 zaplatila sumu 100 eur a platila maloletému i škôlku. Finančne prispieva na zaopatrenie oboch detí. T. č. je nezamestnaná a hoci plánuje opäť pracovať, nemá zatiaľ uzavretú pracovnú zmluvu. Má záujem platiť viac, ale nemá príjmy.

K úprave styku uviedla, že s návrhom otca nesúhlasí, lebo po rozvoze aj naďalej bývajú v spoločnej domácnosti a preto je bezpredmetné upravovať styk s maloletými deťmi.

Navrhla návrh otca zamietnuť.

Kolízny opatrovník návrh prevzal dňa 13.1.2012, ku ktorému sa písomne nevyjadril.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil listinné dôkazy - potvrdenie zo ZŠ Prievidza č.l. 2, potvrdenie MŠ Prievidza č.l. 3, potvrdenie zamestnávateľa otca č.l. 4, rozsudok o rozvoze č.l.5-6 č.k. 9C 138/2010, inkasný lístok č.l.14, správa kol. opatrovníka č.l. 18 - 19, vyjadrenie matky č.l. 22 a pripojený spis OS Prievidza 9C 138/2010 a zistil tento skutkový stav:

Naposledy bola upravovaná vyživovacia povinnosť matky k maloletým deťom U. a V. rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.1.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.3.2011.

Týmto rozsudkom bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloletý U. nar. X.X.XXXX a maloletý V. nar. XX.X.XXXX boli na čas po rozvoze zverení do osobnej starostlivosti otca a súd určil matke povinnosť platiť na ich výživu od právoplatnosti rozsudku mesačne 30 % zo sumy životného minima na každé dieťa, ktoré je povinná posilať vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Rodičia sa dohodli o úprave styku matky s maloletými deťmi bez obmedzenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Účastníci konania sa po vyhlásení rozsudku a jeho stručnom zdôvodnení vzdali práva podať voči nemu opravný prostriedok - odvolanie, preto rozsudok neobsahuje odôvodnenie, len ustanovenia zákona, podľa ktorých súd rozhodol.

Z výsluchu otca maloletých detí vyplynulo, že matka detí pracuje od apríla 2011 v Taliansku ako animátorka a domov chodí sporadicky. Naposledy bola doma v decembri 2011 a predtým v septembri 2011. Aktuálne by mala prísť v marci 2012. Keď bola doma v septembri 2011, odišla až v decembri 2011. Na domácnosť neprispieva, občas kúpila stravu. Na Vianoce deťom kúpila darčeky a Vianoce s nimi netrávila. V čase tohto výsluchu (2.2.2012) matka mala dlh na výživnom za dobu 2 mesiacov. Nevedel uviesť zárobok matky v Taliansku, ale predpokladal, že príjem má dobrý, nakoľko pracuje v zahraničí a okrem toho videl to po jej príchode domov. Keď príde domov z Talianska, deťom sa venuje, ale nevhodne sa správa k maloletému U., povie mu špatne, ako príklad uviedol, že matka mu povedala, že ak bude drzý, tak bude drzá aj ona. Na maloletého U. takéto zlé správanie matky zle vplýva a stalo sa, že maloletý prišiel za nim a pýtal sa ho, kedy matka už odíde. Domnieva sa, že maloletého V. má matka radšej ako U.. Matka deťom donesie z Talianska darčeky, deti sa na matku tešia, hlavne mladší

syn. Naposledy, keď bola doma, odhlásila maloletého V. zo škôlky a bola s ním 4 dni v Bratislave, pričom on o tom nevedel. Otec maloletého V. vodí ráno do škôlky a zo škôlky ho aj vyzdvihuje. Vie sa o deti postarať. Pomáhajú mu jeho rodičia a krstní rodičia. V čase rozvodu matka detí nemala prácu a preto súd určil nízke výživné. S maloletým U. sa učí, ak je to potrebné. Domáce práce ovláda. Keď je matka doma, maloletý U. sa nevie dobre sústrediť, matka je nervózna a správa sa k nemu nevhodne. Je silný alergik, chodí s ním pravidelne k alergológovi do V., lebo mu bola zistená silná alergia na mačky, kvitnúce stromy a plesne. Lieky ho štvrtročne stoja 30 eur. Nosí strojček na zuby, zaplatil 30 eur a z toho matka zaplatila 25 eur. Tvrdila, že má priateľa v Taliansku. Nemá známosť s inou ženou. Nemá peniaze na prevádzku skypu, preto v čase prvého pojednávania bol vypnutý. Maloleté deti majú možnosť sa s matkou rozprávať prostredníctvom telefónu. Uviedol, že keď je matka doma, väčšinu času trávi na internete alebo cvičí na stacionárnom bicykli. Keď deti prídu za ňou, reaguje tak, že nemá čas. Matka sa o seba stará a vyzerá dobre. Záverom uviedol, že pred svojimi kamarátkami uviedla, že keď príde na Slovensko, požiada súd o zverenie detí do svojej starostlivosti a potom s deťmi odíde. V priebehu konania netrval na úprave styku za prítomnosti zákonného zástupcu.

V čase výsluchu otca dňa 5.4.2012 bola prítomná na pojednávaní aj matka maloletých detí. Uviedol, že matka v marci 2011 a v októbri 2011 zaplatila inkaso, ale nezaplatila výživné za mesiac október a november 2011, ktoré platí na účet. Za mesiac január, február a marec 2012 výživné uhradila. Za toto obdobie uhradila i poplatok za škôlku, ktorý je vo výške 20 eur až do 29 eur. V čase tohto výsluchu matka bola doma asi 2 týždne, kúpila do domácnosti stravu, urobila nákup od 30 eur do 40 eur. Vo februári 2012 poskytla na výživu detí navyše 100 eur.

Z výsluchu matky súd zistil, že pracovala od 2.4.2011 do 2.6.2011 ako animátorka v Kalábrii v Taliansku a jej odmena činila mesačne 700 eur. V zmluve má uvedené, že mzda jej bude vyplatená do 60 dní, pričom táto suma jej aj vyplatená bola. O tom súdu predložila na pojednávaní pracovnú zmluvu, z ktorej vyplynulo, že pracovný pomer bol uzavretý od 2.4.2011 do 5.11.2011 a odmena mesačne činila 700 eur. Hoci zmluva bola uzavretá do 5.11.2011, pracovala do 2.6.2011. Následne uzatvorila ďalšiu zmluvu od 25.5.2011 do 16.9.2011 a mzdu mala dohodnutú v čistom 650 eur mesačne. Po ukončení tohto kontraktu mala mzdu v hrubom 2.963 eur a v čistom 2.370 eur, ktoré mala vyplatené v mesiaci novembri 2011. O týchto tvrdeniach predložila súdu zmluvu uzavretú dňa 25.5.2011 a odmena za uvedené obdobie bola 2.963 eur.

Po príchode na Slovensko 16.9.2011 sa zaevidovala na úrade práce a 13.12.2011 sa vrátila späť do Talianska. Dňa 17.12.2011 uzatvorila ďalšiu zmluvu s platnosťou do 18.3.2011. Opäť vykonávala prácu animátorky a dohodnutá mzda mesačne bola 700 eur. Túto zmluvu predložila súdu zo 16.12.2011. Ďalej uviedla, že počas evidencie na úrade práce nemala nárok na dávku v nezamestnanosti a ani na dávku v hmotnej núdzi. V mesiaci marci 2011 uhradila inkaso v čiastke 53,28 eur a v októbri 2011 v čiastke 48,64 eur. Výživné na obe maloleté deti platila v sume 50 eur mesačne. V januári 2012 poskytla maloletému na ortopedický strojček 26 eur. Po návrate z Talianska doniesla deťom balóny, sladkosti a doma im kúpila hračky, a synovi vodotesné hodinky. Matka má stredoškolské vzdelanie, gymnázium. Po uzavretí manželstva pracovala ako operátorka v spoločnosti Yazaki s.r.o. Prievidza, potom v dopravnej firme ako fakturantka, neskôr ako asistentka konateľa a keďže jej nebola vyplatená mzda a musela do práce dochádzať, skončila pracovný pomer. Deti jej chýbajú a chodí domov po niekoľkých mesiacoch. Má s nimi telefonický kontakt, ale obmedzený, lebo telefón má len ich otec. Deťom posielala pohľadnice a cez skype s nimi nekomunikuje, lebo tento je vypnutý. V Taliansku jej ubytovanie aj stravu platí zamestnávateľ.

Kolízny opatrovník v priebehu konania trval na zvýšení výživného na maloletého U. 90 eur a maloletého V. 70 eur.

Z predložených listinných dôkazov založených v súdnom spise súd zistil, že maloletý U. je žiakom 5. ročníka ZŠ na Ul. Dobšinského v Prievidzi. Podľa potvrdenia riaditeľky Materskej školy v Prievidzi maloletý V. navštevuje materskú škôlku v školskom roku 2011/2012 a otec uhrádza platby 1,27 eur strava na 1 deň, mesačne 3 eura príspevok do triedneho fondu, raz ročne 20 eur príspevok do pokladne rodičovského združenia, poplatok za pracovné zošity 3 eura a 2 x ročne hygienické potreby ako servítky, hygienické vreckový a vlhčený toaletný papier. Podľa potvrdenia zamestnávateľa otca TEZAS

spol. s.r.o. Prievidza, jeho priemerná mesačná mzda za obdobie január 2011 až október 2011 činí 476,89 eur. Z inkasného lístku za mesiac december 2011 je zrejmé, že inkaso mesačne činí 66,01 eur, kde je zahrnutá platba za plyn 12 eur, faktúra plyn - nedoplatky 10,37 eur, rozhlas a TV 4,64 eur a elektrina záloha 39 eur.

Kolízny opatrovník vykonal šetrenie u otca maloletých detí a zistil, že otec býva s oboma maloletými deťmi v 2-izbovom byte, ktorý je komplet zariadený a domácnosť je zariadená štandardným typom nábytku. Maloleté deti majú svoje lôžko na spanie a vytvorený priestor na prípravu do školy a uspokojovanie svojich potrieb. Hygiena v domácnosti je udržiavaná na dobrej úrovni. V čase návštevy bol doma i maloletý U., ktorý uviedol, že po škole chodí ku krstným rodičom otca, ktorí bývajú v blízkosti. V škole sa nestravuje. Maloletý V. sa v materskej škôlke stravuje. Maloletý U. uviedol, že s matkou bol naposledy pred Vianocami. Kúpila mu mikroskop s príslušenstvom a maloletému V. tabuľu na písanie. Od rozvodu rodičov maloletých detí dochádza medzi rodičmi detí k nezhodám vo veci styku matky s deťmi, rozdielnej výchovy a vzájomného obviňovania sa a uprednostňovania jedného dieťaťa pred druhým. Matka namietala starostlivosť otca o deti. Z tohto dôvodu si kolízny opatrovník vyžiadal hodnotenie zo základnej školy i materskej škôlky a ošetrujúcej lekárky a požiadal referát poradensko-psychologických služieb o poskytnutie psychologického poradenstva rodičom vo veci styku matky s maloletými deťmi a zlepšenia komunikácie medzi nimi. Z hodnotenia základnej školy vyplynulo, že maloletý patrí medzi priemerných žiakov. Jeho správanie je dobré, nemá žiadne poznámky a do školy chodí pravidelne. Q. V. navštevuje materskú škôlku, ktorý sa adaptoval bez problémov a zvykol si na nové prostredie. Dieťa je veľmi vnímavé a všetko ho zaujíma. Rád cvičí a je pohyblivý. Starostlivosť a výchova je zabezpečená na dobrej úrovni. Zo správy ošetrujúcej lekárky vyplynulo, že otec maloletých detí nezanedbáva starostlivosť a dodržiava liečebný režim a spolupráca s ním je dobrá. Pri šetrení rodinných problémov u otca nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloleté deti, ktoré majú v domácom prostredí vytvorené dobré podmienky pre ďalší zdravý, psychický, ale aj fyzický vývin. Zvýšenie výživného je v záujme oboch maloletých detí.

Podľa § 163 odst. 1 O.s.p. a § 78 odst.1 a 3 Zákona o rodine, súd zmení súdne rozhodnutia alebo dohody rodičov o výživnom, ak sa menia pomery; pričom prihliadne vždy na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 odst. 1 cit. zákona, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odst. 2 cit. zákona, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odst.3 cit. zákona, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odst.4 cit. zákona, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odst.5 cit. zákona, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odst. 1 Zákona o rodine, súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Zákon o rodine vychádza z toho, že raz určené výživné nemôže platiť na neobmedzený čas, pretože dochádza k zmene pomerov, najmä na strane detí tým, že sa stávajú staršími a ich odôvodnené potreby rastú. Prirodzene zmena pomerov môže spočívať aj v tom, že jednému alebo druhému rodičovi sa menia príjmové pomery. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenu výšky výživného je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

Súd považuje za podstatné zdôrazniť, že pri určení výživného základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 odst.2 prvá veta Zákona o rodine) s prihliadnutím na odôvodnené pomery oprávneného dieťaťa (§ 75 odst.1 Zákona o rodine). Súd pri určení vyživovacej povinnosti prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a uspokojuje potreby jeho bývania.

Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne, podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti. Zároveň sú však bezprostredne ovplyvňované reálnymi schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov.

Schopnosti a možnosti rodičov súd hodnotí zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti vyplatenia a podobne; pričom sa vychádza zo zásady možnosti dosiahnutia príjmu a nie iba z faktického stavu. Majetkové pomery rodičov treba zohľadňovať a posudzovať podľa vykazovaného príjmu, tiež podľa celkovej hodnoty nadobudnutého majetku, resp. podľa ich celkovej životnej úrovne, na ktorú má právo podieľať sa aj maloleté dieťa. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy také jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, to znamená, že aj takéto výdavky považuje za príjem rodiča, z ktorého vychádza pri rozhodovaní o výške výživného.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že došlo k zásadnej zmene pomerov s prihliadnutím aj na valorizačnú klauzulu (§ 78 odst.3 Zákona o rodine), a to jednak na strane matky, otca, aj maloletých detí.

Čo sa týka matky, v čase poslednej úpravy nemala žiadny príjem, preto jej súd určil výšku výživného 30 % zo sumy životného minima. Z obsahu spisu č.k. 9C 138/2010 súd zistil, že matka mala uzatvorený pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy v spoločnosti Express Delivery s.r.o. so sídlom v Bratislave na dobu neurčitú a dohodnutá odmena bola v hrubom 906,77 eur. Ďalej súd zistil, že matka v skúšobnej dobe zrušila pracovný pomer bez udania dôvodu a súdu oznámila, že uvedená práca nespĺňala jej požiadavky a predstavy o vykonaní práce, preto skončila pracovný pomer v skúšobnej dobe. Následne sa zaevidovala na úrad práce. V čase rozvodu nemala žiaden príjem. V čase rozhodnutia súdu o zvýšení výživného matka pracovala ako animátorka v Taliansku a jej mesačný príjem bol 700 eur v hrubom a v čistom 650 eur, pričom z predložených pracovných zmlúv, ktoré matka predložila na pojednávaní vyplynulo, že odmena mesačne činila 700 eur v hrubom a bola jej vyplatená do 60 dní. Celkom po ukončení kontraktu mala v hrubom mzdu 2.963 eur a v čistom 2.370 eur, ktoré jej boli vyplatené v novembri 2011. Matka si neplatila v Taliansku ani ubytovanie a ani stravu, túto jej platil zamestnávateľ. Z uvedeného teda vyplýva, že matke sa zmenili pomery tým, že mala uzavreté pracovné pomery, po ukončení kontraktu jej bola vyplatená mzda v novembri 2011 v čistom vo výške 2.370 eur.

Čo sa týka pomerov na strane otca, v čase skoršej úpravy otec pracoval v spoločnosti TuCon a.s. so sídlom Žilina a jeho mzda za obdobie november 2009 až apríl 2010 činila v čistom 522,68 eur. Od mesiaca februára 2010 bol otec práceneschopný až do októbra 2010. V čase zvýšenia výživného mal otec priemerný mesačný zárobok vo výške 476,89 eur, teda zárobok nižší oproti predchádzajúcemu

zamestnávateľovi, pričom otec hradí náklady spojené s výživou detí, t.j. poplatky v materskej škôlke a škole a tiež inkaso. Osobne sa o maloleté deti stará, pretože tieto mu boli zverené do osobnej starostlivosti. Je pravda, že matka v čase pobytu na Slovensku platila stravu, robila nákupy, uhradila aj poplatok za škôlku a dala čiastku na ortopedický strojček maloletému dieťaťu.

Na strane detí tiež došlo k zmene pomerov v tom, že deti sú o 1 rok staršie a ich potreby sa zvýšili.

Z hľadiska majetkových pomerov matky je podstatné, že objektívne došlo k celkovému podstatnému zvýšeniu jej životnej úrovne a je v jej schopnostiach a možnostiach platiť na výživu maloletých detí zvýšeným výživným na maloletého U. sumu 90 eur a na maloletého V. sumu 70 eur. V súvislosti so zásadou, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, súd zvýšil výživné tak, ako uviedol už vyššie s účinnosťou od 1.12.2011. Uvedená čiastka zodpovedá tak životnej úrovni matky, ale aj potrebám maloletých detí. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že matke bola odmena vyplatená v novembri 2011 v sume 2.370 eur, to znamená, že mala si túto odmenu za svoju prácu v Taliansku rozdeliť tak, aby poskytla maloletým deťom zvýšené výživné.

Účinnosť zmeny súd stanovil od 1.12.2011, pričom súd zohľadnil aj 100 eur, ktoré matka poskytla otcovi vo februári 2012 na výživu detí, ktorú súd zarátal do zameškaného výživného tak, že toto zameškané výživné od 1.12.2011 do 31.3.2012 u maloletého Adama činí 210 eur (december 2011 65 eur, január 2012 65 eur, február 2012 15 eur; v tomto mesiaci súd zohľadnil úhradu matky 100 eur, teda mínus 50 eur, marec 2012 65 eur), pričom na vyrovnanie tohto nedoplatku súd povolil matke splátky vo výške 30 eur mesačne. Je v záujme matky, aby tieto splátky riadne dodržiavala, lebo v opačnom prípade by bolo možné domáhať sa zaplatenia výživného nedoplatku naraz (v tom je význam pojmu „pod stratou výhody splátok“).

Nedoplatok na výživnom na maloletého Petra od 1.12.2011 do 31.3.2012 predstavuje sumu 130 eur (december 2011 45 eur, január 2012 45 eur, február 2012 0 eur a marec 2012 50 eur; pričom vo februári súd zohľadnil matke zaplatenú sumu 50 eur zo sumy 100 eur, ktorú odpočítal za marec 2012 45 eur, - 5 eur, teda nedoplatok činí 130 eur. Súd tiež povolil matke splácať dlh v mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.